

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Diacono. 120.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τενοιδύς, ὡς καρπύσας αὐτῶν, ἀλλὰ αὐτῶν ψευδοπροφητῶν, αὐτῶν ὡν αὐτοὶ ἔφη. οὐκ ἀπελλόν αὐτοὺς, ἢ αὐτοὶ ἔτρεχον. οὐ γὰρ ἄπε πάντες, ὅσοι ἀπελάθησαν, ἀλλ' ὅσοι ἦλθο. οἱ μὲν γὰρ προσφῆται ἀπελάθησαν. Μωσῆς μὲν γὰρ ἤκουσε, δέω. οὐκ ἀποσελά σε εἰς Αἴγυπτον. Ἡσαίας δὲ ἠκούε λέγοντος τῷ θεῷ, πᾶσι σπέρμα, καὶ τίς πορεύεται αὐτῶν τὸν λαὸν τῶν τοι. καὶ ἔγενε, ἰδοὺ ἐγὼ, σπέρμα λόγον με. οἱ δὲ ψευδοπροφῆται, καὶ οἱ εἰς ἀρχοντας καὶ πρεσβυτάτους ἀναδραμόντες οἱ Ἰσραηλῆται, καὶ οἱ Θεοδῶν, καὶ Ἰσραηλῆται τὸν Γαλιλαῖον, καὶ τὸν Αἰγυπτίον τὸν τῶν σικαρίων προσφῆται, οὐκ ἀποσελάθησαν, ἀλλὰ φανησάμενοι, καὶ ἀποχειροποίητοι, καὶ ἀποδραχμαῖοι τυγχάνοντες, οἰκίσθησαν ἠτομολήσαν. ὅτι δὲ αὐτῶν τῶν ἐρρέθη, τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοί, οὐκ ἔστιν γὰρ, φησὶν, οὐκ ἔστιν ἔστιν, εἰ μὴ ἡ ἴση, καὶ κλέψῃ, καὶ ἀπολέσῃ πάντες γὰρ οἱ αὐτοὶ ἐπειδή σαρκατικὰ προσφῆται καὶ ἀπάλοιοι, ὡς θεοσεβῆσαι τίω ἀλήθειαν ἐγχειρήσαντες, καὶ λόγου θαύτων, εἰς τὸ παντελῆς ἀποσεβῆσαντες.

Ἰσιδώρω Διάκονῳ. ρκ.

Τὸ μὲν ποιεῖν καὶ διδάσκειν, ἀνυπόβλητον τυγχάνει. τὸ δὲ ποιεῖν μὲν, μὴ διδάσκειν δὲ ἐλαττόν ἐστι. χαλεπὴ γὰρ καθ' ἕνα μέρος. διὸ καὶ λογικὸς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος. εἰ γὰρ τὸ ποιεῖν διδάξαι μὲν, οὐκ ἂν ἐρρέθη, ὅς δ' αὖ ποιῆσιν καὶ διδάξῃ, ἕτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑσπερίων. ἢ γὰρ τοσοῦτον ἰχθυεὶ βίος ἀρίστος, ὅταν αὐτῶν δόγματων ἀγῶν προσκένται, καὶ ὅτοις νόμοι συνηραῖν, πόλις καὶ τῶν ὀρθῶν δόγματων φέρηται. τὸ δὲ μὴ ποιεῖν μὲν, διδάσκειν δὲ, εἰ καὶ φύλλα δοκεῖ ἔχειν, καρπὸς ἐστέρηται, καὶ γέλωτος καὶ καμωδίας, καὶ καταχρίσεως οὐκ εἰς μοιρεῖ.

pruras fursum ac deorsum proferentem, tanquam de ipso testimonium præbentes: verum de falsis prophetis, de quibus ipse dixit, Non mittebam eos, & ipsi currebāt. Nō enim dixit, Omnes qui missi sunt sed, Qui venerunt. Nam Prophetæ quidem missi sunt. Moses quippe audiuit. Veni, mittam te in Aegyptum. Esaias item dicentem Deum audiuit. Quem mittam, & quis ibit ad populum hunc? Et dixit. Ecce ego, mitte me. At verò Pseudoprophetæ, & qui ad principes ac præfectos currebant (quales erant Theudas, & Iudas Galilæus, & Aegyptius ille sicariorum præfectus, nō missi, sed ostentationis studio flagrantes, seque ipsos creantes & ordinantes, atque ambitione laborantes, suapte desciverunt. Quod autem de his ipsis hæc dicta sint, liquet ex eo quod sequitur. Fur enim, inquit, non venit nisi ut futetur, & mactet, & perdat. Omnes enim ij, qui ipsis paruerunt, quod veritatem adulterare tentassent, obruncati sunt, atque interierunt, dictoque citius omnino extincti sunt.

Isidoro Diacono. 120.

Facere & docere, æmuliæ cuiusdam ac singularis laudis est, Facere autem, non autem docere, minorem laudem habet. Altera enim parte claudicat. Unde etiam λογικός, hoc est loquendi facultate præditus homo est. Nā si fecisse, docuisse esset, à Christo minimè dictum fuisset, Qui autem fecerit, & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cælorum. Quid enim tantum roboris optima vita habet, cum de fidei dogmatibus certamē proponitur. atque is qui adulterinæ doctrinæ patrocinium suscipit, magno conatu & imperu aduersus recta dogmata fertur? At verò docere ac non facere, & si folia habere videtur, fructu tamen caret, nec risus ac ludibrij, & condemnationis expertus est.

N n